

[Kim Behnke]

ordfører fortælle, at regeringspartierne oven i købet ville stemme imod de ændringsforslag, der vedrører CO₂-afgiften, indregner finansministeren provenuet i sine sammentællinger og får det til at se ud, som om tingene hænger sammen. Det bryder vi os ikke om.

Noget interessant er det ændringsforslag, der hedder nr. 651. Det er stillet af finansministeren, men det kommer egentlig fra trafikministeren. Det udspringer af, at man nu erkender, at Storebæltsskandalen begynder at koste skatteyderne penge. På trods af at vi tidligere i Folketingets Finansudvalg og andre steder har fået grundige forsikringer fra trafikministeren om, at skatteyderne så sandelig ingen penge har i klemme på Storebælt, viser det sig altså nu med ændringsforslag nr. 651, at skatteyderne i 1992 skal regne med, at skandalen på Storebælt koster 13 mio. kr. ekstra.

Vi har også bemærket det, der er sket på kulturområdet. I forhold til det finanslovsforslag, der forelå i august måned, er der tale om ekstra 340 mio. kr. på kulturområdet. De 340 mio. kr. er sammensat på den måde, at der dels er nogle besparelser, som opgives, dels er besluttet nye udgifter.

Her må jeg spørge: Hvordan har man dog blandt forligspartierne moral til at gå ud og fortælle landets ældre og pensionister: Nu skal I betale for hjemmehjælpen med 150 mio. kr., og hip hurra kan I glæde jer over, at vi kaster yderligere 340 mio. kr. væk inden for kulturområdet? Det er umoral ud over alle grænser at budgettere på den måde.

Efter offentliggørelsen af finanslovsforliget har finansministeren gjort meget ud af at fortælle befolkningen om, hvor fantastisk det ser ud med skattetrykket. Skattetrykket falder i 1992, er budskabet. Man glemmer at fortælle, at skattetrykket er en størrelse, der opgøres i forhold til bruttonationalproduktet, og man glemmer at fortælle, at den væsentligste årsag til, at skattetrykket falder næste år, er, at bruttonationalproduktet stiger, hvilket matematisk resulterer i, at skattetrykket falder.

Men det bliver hr. og fru Jensen jo altså ikke rigere af. Hr. og fru Jensen får ingen skattelettelser, lad det være sagt utvetydigt. Hr. og fru Jensen kommer tværtimod til at betale en hel del flere skatter og kommer til at betale mere i skatter. Det fremgår af budgetoversigten s. 15, at der kommer 2 mia. kr. mere ind i skat næste

år. Men rent matematisk er det da rigtigt, at skattetrykket falder næste år, og derfor er det også, at skattetrykket er en komplet uegnet størrelse til at fortælle, hvordan det reelle skattniveau er her i landet.

Men der er jo ét punkt, hvor man får en skattelettelser. Det er selskabsskatten og virksomhedsskatten, der sættes ned til 34 pct. Det var den konservative ordfører også hurtig til at fortælle. Den konservative ordfører glemte imidlertid at fortælle, at samtidig med at man nedsætter selskabsskatten og virksomhedsskatten til 34 pct., omlægger man den måde, man betaler på, så der skal betales a conto flere gange om året, og det betyder altså rent likviditetsmæssigt og i det hele taget for virksomhederne, at der er ikke nogen virksomheder, der får nogen fornøjelse af det, mens statskassen, som man kan se, er den eneste vinder i det spil.

Derfor må vi sige, at vi overhovedet ikke er imponerede af de skattemanipulationer, som finansministeren er så god til.

Men også udgiftstrykket skulle jo falde næste år. Imidlertid sker der lige pludselig et paradigmeskifte for finansministeren, for mens alle andre opgørelser er for staten, regner man udgiftstrykket for hele den offentlige sektor. Og det kan jo godt være behændigt at gøre det, men uanset om det nu er for staten eller for hele den offentlige sektor, snyder finansministeren. Finansministeren har tommelfingeren på vægten, og det har han, fordi han glemmer at medregne alle disse nye lån eller kautioner, som staten står inde for i forhold til disse mange aktieselskaber, disse mange fonde osv., der skal ud og eksperimentere med lån og kautioner.

Det er jo altså også en del af den offentlige sektor, hvad enten man vil det eller ej. Og når man ikke regner disse tal med i udgiftstryksberegningen, så giver vi ikke fem flade ører for dem. Så vil finansministeren kunne sige: Ja, men dette, at man har givet en kaution, er jo ikke det samme som, at man har fået en udgift. Næ, men så må jeg minde finansministeren om, at Folketingets Finansudvalg netop i denne uge, netop på denne dag har færdigbehandlet kautionen for boligsekskaberne, som altså betød, at man mistede 547 mio. kr. Sådan kan det gå, når man er så letsindig med sine kautioner og med sine låneforpligtelser.